

SAVET ZA ŠTAMPU

Komisija za žalbe

Br.167

25.12.2025.

Beograd

ZAPISNIK

Sa 166. sednice Komisije za žalbe, održane 25. 12. 2025. godine u 18 sati u prostorijama Saveta za štampu.

Prisutni članovi Komisije: Milena Vasić, Nadežda Budimović, Filip Švarn, Jelka Jovanović, Olivera Milošević, Tamara Skrozza, Zlatko Čobović, Rodoljub Šabić, Jelena Petković i Sanja Pavlović

Odsutni članovi Komisije: Ana Martinoli

Ostali prisutni: Marijana Maksimović, Stefan Teofilović i Stefan Grujičić, studenti sportskog novinarstva Fakulteta za sport Univerziteta „Union - Nikola Tesla”, Ivan Šćekić iz udruženja Stanari Terazijske terase i Gordana Novaković, generalna sekretarka Saveta za štampu

Dnevni red:

1. Razmatranje žalbe Marka Lensa na tekst objavljen na portalu „Glas javnosti“
2. Razmatranje žalbe Udruženja građana Stanari Terazijske terase na tekstove objavljene na portalima „RTS.rs“, „Blic.rs“ i „Nekretnine.rs“
3. Razmatranje žalbe Igora Novakovića na sadržaj objavljen na Fejsbuk strani portala „Niška inicijativa“

1. Marko Lens podneo je žalbu zbog tekstu u kojem je, kako je naveo, iznet veliki broj neistina i uvreda na njegov račun i kojom su prekršene odredbe iz poglavlja Istinitost izveštavanja, Poštovanje dostojanstva i Poštovanje i zaštita privatnosti. Milena Vasić je u raspravi istakla da joj se čini da je propuštena prilika da se napiše dobar istraživački tekst. U ovom tekstu su samo nabacane činjenice koje nisu ni u kakvoj vezi sa naslovom u kojem se pominju Interpol i Europol, tako da Kodeks jeste prekršen, ali nije sigurna da li se to odnosi i na obavezu poštovanja privatnosti. Iako u tekstu nije obrazložen javni interes za objavljivanje ličnih podataka, reč je o osobi koja obavlja javnu funkciju i podaci koji su navedni u tekstu nisu nebitni. Rodoljub Šabić je takođe rekao da Marko Lens možda ne obavlja javnu funkciju u smislu zakona, ali je nedavno bio u kontroverznoj ulozi predsedavajućeg sednici Saveta Medicinskog fakulteta BU na kojoj je smenjena dekanica. Bez obzira na to, žalba je, kako je rekao, osnovana i Kodeks jeste prekršen, jer se ne može pisati na ovakav način ni o kome. Olivera Milošević se saglasila sa tim da je propuštena prilika da se napiše mnogo bolji i

kvaliteniji tekst, umesto što je samo objavljeno anonimno pismo, dodajući da nije jasno da li redakcija ima bilo kakve dokaze za to što tvrdi. Kad je reč o pravu na privatnost, rekla je da nije sigurna kako da se izjasni, jer, s jedne strane on jeste na neki način eksponirana ličnost, ali je istina i da su navedeni osetljivi podaci, nešto što je izrazito lično. Zlatko Čobović je ukazao na to da je kao autor teksta naveden „Glas javnosti“ (iako autor mora da bude pojedinac), a da na kraju teksta piše da je reč o anonimnom pismu koje su dobili, pa je nejasno ko je stvarno autor teksta. Podsetio je da Komisija ne utvrđuje da li su objavljene informacije istinite, nego da li je tekst napisan u skladu sa Kodeksom i dodao da su za podatke koji se navode u najvećem broju slučajeva dati izvori, objavljeni su i faksimili dokumenata, žalitelj nije uputio demanti, a ni u žalbi nije naveo koji su navodi neistiniti, iako je reč o veoma ozbiljnim navodima. Rekao je da sada ne zna ni koje mu je pravo ime, ni da li je falsifikovao potpise, ni gde je studirao ni čega je doktor, zbog čega ne može da glasa o prekršaju poglavlja o poštovanju dostojanstva, jer ne zna šta je istina. Dodao je da je u interesu javnosti da zna podatke o karijeri podnosioca žalbe, koji je javna ličnost, pa zbog toga nije prekršena ni tačka koja se odnosi na poštovanje prava na privatnost. Objasnio je da nije problem u tome što je podnosilac žalbe menjao ime, nego što je pod raznim imenima sticao diplome u raznim zemljama, nekad i u isto vreme. Istakao je da bi tekst, ipak, mogao „kroz iglene uši“ da prođe test Kodeksa da u njega, bez ikakve potrebe, nisu unete određene kvalifikacije, kao i Interpol i Europol. Zbog toga misli da je prekršena tačka 2 Poglavlja I, koja se odnosi na nerazlikovanje činjenica od pretpostavki i nagađanja, kao i tačka 3 Poglavlja VIII (jer nema više izvora) i tačka 5 Poglavlja III (pretpostavka nevinosti). Sanja Pavlović je ukazala na to da bi, ukoliko se za nekog tvrdi da je „prvoklasni faksifikator“, „angažovan na uništenju lekara“ i Komisija kaže da je to sporno, trebalo da je reč o kršenju dostojanstva, dok je Rodoljub Šabić istakao da ne može da se isključi odgovornost redakcije za objavljivanje anonimnog pisma u kojem „piše svašta“. Nadežda Budimović je rekla da su, po Kodeksu, javne ličnosti svi koji imaju neku ulogu u javnom životu, bez obzira na oblast, tako da Marko Lens po tome jeste javna ličnost i nije mu prekršeno pravo na privatnost. Kad je reč o dostojanstvu, po njenom mišljenju, sve što predstavlja prekršaj tačke 2 Poglavlja I, što je stavljeno pod znak pitanja i što nije dokazano predstavlja prekršaj dostojanstva žailoca. Jelena Petković je naglasila da je redakcija bila u obavezi da proveri navode iz anonimnog pisma, ali da iz teksta ne vidi da je učinjen bilo kakav napor da se to uradi, iako su tvrdnje previše ozbiljne da bi se objavile samo kao pismo čitaoca. Tamara Skrozza je rekla da je nesporan prekršaj tačke 2 Poglavlja I, koja se veoma često krši u našim medijima, što dovodi do ozbiljnih posledica, ali da je svakako prekršena i tačka 3 Poglavlja V, jer je žaliocu povređen ugled, a ne dostojanstvo. Jelka Jovanović je, međutim, ocenila da ova tačka nije prekršena, kao ni tačka koja se odnosi na pravo na privatnost, ali da je, pre svega zbog naslova, prekršena tačka 2 Poglavlja I. Komisija je potom jednoglasno odlučila da su prekršene tačka 2 Poglavlja I i tačka 3 Poglavlja VIII. Odluka da je prekršena i tačka 3 Poglavlja V doneta je sa sedam glasova za i tri protiv. Po oceni Komisije, tačka 5 Poglavlja III nije prekršena (četiri člana Komisije glasala su za, šest protiv), kao ni tačka 1 Poglavlja VI (ni jedan član Komisije nije glasao za).

2. Udruženje građana Stanari Terazijske terase podnelo je žalbu zbog istih tekstova objavljenih u više medija u vezi sa izgradnjom tunela u kojima su njihovi domovi predstavljeni kao „stare trošne kuće“, odnosno koji, kako su istakli, sadrže neistinite, neproverene, uvredljive tvrdnje i dovode javnost u zabludu. Redakcijama su poslali demantiji, koji nisu objavljeni. Tamara Skrozza je rekla da misli da je, uz predložene tačke, prekršena i tačka 2 Poglavlja II, jer je

jasan ekonomski interes zbog kojeg se pišu ovakvi tekstovi. Navedene tvrdnje ne odgovaraju istini i predstavljaju formu koja je već korišćena u slučaju rušenja u Hercegovačkoj ulici, na primer, kada se insistiralo na tome da je reč o nelegalnim objektima. Jelena Petković je naglasila da organizacija dobro reagovala i poslala demanti, te da je žalosno što redakcije nisu prepoznale da treba da objave i drugu stranu priče. Nadežda Budimović je ocenila da je reč o PR tekstu za vlast, a Filip Švarm da bi trebalo razmisliti i o tome da li je u ovom slučaju reč o diskriminaciji (kako je i navedeno u žalbi), dodajući da „trošne kuće“ podsećaju na sličan narativ o „zmijama i žabama“ u Savamali. Objasnio je da razume da nema ličnog svojstva koje bi bilo osnov za diskriminaciju, ali da u nekom „meta čitanju“ ipak ima diskriminacije, jer je ovakav PR tekst i objavljen da bi se te kuće srušile. Komisija je, nakon diskusije, jednoglasno odlučila da su sva tri medija prekršila tačku 1 Poglavlja I, tačku 2 Poglavlja II, tačku 6 poglavlja III i tačku 3 Poglavlja VIII.

3. Igor Novaković, predsednik Skupštine Grada Niša, žalio se zbog četiri priloga objavljena na Fejsbuk profilu u kojima je, kako je naveo, predstavljen kao narkoman, blaćen i targetiran bez ikakvih dokaza. Po mišljenju Milene Vasić, Kodeks u ovom slučaju nije prekršen. Navela je da nije reč o medijskom sadržaju, da dosta odudara od uobičajenog novinarkog izveštavanja i da razume da to može da se ne dopadne žaliocu, ali da on, kao javni funkcioner, mora to da istrpi. Sličnog mišljenja bio je i Zlatko Čobović, koji je ocenio da je žalitelj ljut što je tako predstavljen, ali da time Kodeks nije prekršen. Nadežda Budimović je, naprotiv, rekla da nema nikakvu dilemu da je Kodeks prekršen, da je novinar samo u jednom prilogu postavio neko pitanje od javnog značaja, dok je sve ostalo performans koji je krajnje neukusan i nepriličan za nekoga ko nastupa kao novinar, čime je prekršena etika i kultura javne reči. Dodala je da je žaliocu povređeno i dostojanstvo, jer se novinar ne osvrće na činjenicu da on ne barata dobro podacima, već se posprdno odnosi prema tome kako je izgovorio određenu reč, što je neprimereno. Takođe, misli i da je problem to što Nonić Novakovića uporno snima dok silazi niz stepenice, jer je očigledno da teško hoda. Tamara Skrozza se saglasila sa njom da je reč o povredi dostojanstva ličnosti i da je važno da Savet ukaže na ovakve situacije, jer takvo „izveštavanje“ šteti profesionalnim i nezavisnim medijima koji se kritički odnose prema vlasti, stvara loš utisak o novinarima i političari kasnije mogu da se pozivaju na takve slučajeve. Situacija u društvu je, kako je istakla, ozbiljna i u ovom trenutku nema mesta za sprdnju i satiru. Filip Švarm je takođe ocenio da ovo liči na „Informer“ i da nema dileme da je prekršen Kodeks, jer je reč o „poganom govoru“ i dodao da nema nikakvo razumevanje za ovakve uvredljive performanse. Komisija je, posle rasprave, sa osam glasova za i dva protiv, odlučila da je prekršena tačka 2 Poglavlja III. Za odluku da je prekršena i tačka 3 Poglavlja V glasalo je šest članova Komisije, dok su protiv bila četiri, pa Komisija nije utvrdila prekršaj ove tačke.

Sednica je završena u 18.55 sati.

Zapisnik vodila

Gordana Novaković

Predsedavajuća

Sanja Pavlović